

BONA PAU

N.º 345 - Any XXIX

FULL PARROQUIAL DE MONTUÏRI

Novembre, 1981

22 DE NOVEMBRE, SA FIRA

Diades culturals de

«La Caixa»: Novembre 1981

Divendres dia 13, a les 20,30,

Sala Mariana:

AEGYPTUS, ENTRE BLAU I BLAU

Es tracta d'una pel·lícula en color i super-8.

Realitzada per Jesús R. Jurado, membre del G.O.B.

Presentada pel G.O.B. (Grup Ornitològic Balear).

Texte en mallorquí.

Duració: 30 minuts.

Es un relat apassionant de la vida dels darrers voltors negres de Mallorca i dels esforços del G.O.B. per protegir-los.

Dissabte dia 14, a les 21,

Ajuntament:

AUTONOMIA I NACIONALISME A MALLORCA AVUI

Temàtica: Aspectes històrics. El camí cap a la reconstrucció nacional del nostre poble. El projecte d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Diumenge, dia 15 a les 20,30,

Saló Parroquial:

«SONATA DE OTOÑO»

Pel·lícula dirigida per Ingmar Bergman e interpretada per Ingrid Bergman i Liv Ullman.

Un jove matrimoni viu aparentment feliç a un poble de muntanya. La presència de la mare d'ella, després de set anys de no haver-se vist, permet al director mostrar el món interior de les dues dones: els zels, els odís, els arrepeniments.

Dilluns dia 16, a les 18,

Saló Parroquial

CHAPLIN, EL REY DE LA RISA

Pel·lícula en blanc i negre, dirigida i interpretada per Charles Chaplin.

Es una recopilació de les primeres filmacions de Charlot que ens serviran per comprovar les qualitats artístiques i humanes de l'autor.

(Passa a la 4ª pàg.)

NO ÉS AIXÒ, AMICS, NO ÉS AIXÒ»

«Què feis aquí, asseguts, digau-me?»

Si Jesús tornàs per a visitar les nostres esglésies, segurament quedaria tot sorprès, i diria: «No és això, amics, no és això...»

Trobaria un grup bastant ample de gent que va a missa, per a complir; trobaria també uns capellans més «professionals» que dedicats a suscitar i formar la fe. Trobaria que quasi tothom s'inscriu com a «soci passiu», o més ben dit, inscriuen els fills des de pocs mesos, però llavors no es tornen acostar al «club», no els interessa ni poc ni molt el funcionament de la comunitat.

També és ver que trobaria un grupet petit, més o manco acostat al capellà, que semblen tenir la «curolla» de participar, de ser més actius.

Certament, l'església, tant com a institució o també com a conjunt de comunitats, té molts defectes, dona poca oportunitat de participar activament, i així resulten avorrides i lluny de la vida les nostres celebracions, homilies, o altres activitats... Però també és cert que com més mirem els bous des de la barrera, més difícil serà per a l'església tocar de peus a terra, conèixer i poder fer llum sobre els problemes que presenta la nostra realitat tan complexa.

Aquell estil comunitari que va deixar Jesús i que animaren els apòstols en les distintes comunitats s'ha anat deteriorant, com assenyalava el Bisbe a l'Assemblea Diocesana. Per una part, perquè davant l'exigència del seguiment de Jesús, resulta més còmode no fer res o deixar-ho pels altres. Per altra banda, perquè per ventura manca obrir més les portes, a fi que les responsabilitats no estiguin totes en mans d'uns «especialitzats», com poden ser el bisbe, capellans, monges, catequistes, etc.

Qui se senti cridat a dir una paraula, a descobrir amb altres l'evangeli, a fer acció social i de caritat, a donar iniciatives per a millorar les celebracions. etc. que no es quedi assegut, que es posi a caminar i a empenyer!

Bartomeu Tauler

Aquest mes de novembre compleix 65 anys i en començar 1982 demanarà sa jubilació

DON MELCHOR MATAS, 27 ANYS MESTRE A SES ESCOLES

Prest, un home que ha dedicat una bona part de la seva vida a ensenyar i educar els nins i nines de Montuiri, tindrà el merescut descans a tants d'anys de feina. Es tracta de D. Melchor, professor de l'Escola Nacional. Per als montuirers no necessita presentació; de tots és conegut, així com l'entrega total a la seva tasca que ha duit sempre amb tota senzillesa, intentant sempre apropar-se al seu alumne, com un pare ple de paciència, o encara més com amic que està sempre disposat a ajudar-te amb la seva experiència. Crec que ha estat un dels seus millors mèrits aquesta capacitat per aconseguir no esser el mestre inaccessible, sinó tot lo contrari; ha sabut posar-se al nivell de tots. Sempre de bon humor, amb la satisfacció que dona el fer una feina a gust.

BONA PAU no pot passar per alt aquest esdeveniment i en nom propi, i creim que també de tot el poble, li volem agrair aquesta dedicació als nins i joves de Montuiri i desitjar-li molts d'anys de salut i ventura, ara que es retirará a prop de la seva família. Precisament quan en aquest mes de novembre compleix els 65 anys.

—Quin any va començar a donar classes a Montuiri?

—L'any 1955. Ara ja duc 26 cursos complets. Acab de començar el qui fa 27.

—Quin dia entra en la jubilació?

—El dia exacte no el sé, degut a què els papers de la tramitació són molt llargs. Però demanaré la jubilació, en començar l'any 1982, i llavors a esperar! En no ser que alguna circumstància especial fés variar els meus plans, supòs que serà abans de l'estiu.

—Seguirà vivint a Montuiri?

—No. Ens acostarem a la nostra família; encara que a Montuiri sempre ens hi hem sentit com en família.

—S'ha sentit realitzat amb la seva professió?

—Sí. Ha estat per a mi com un passatemps al que he dedicat tota la meua vida. Sempre m'he sentit content, encara que a vegades un quedi ben cansat d'aquest treball.

—Hi ha hagut molts de canvis o plans a nivell de l'educació, els anys que vostè ha estat mestre?

—N'hi ha hagut molts, moltíssims de canvis. Des d'haver d'estar a escoles unitàries (com St. Llorenç d'Eivissa, Calvià, Cabanabona, de Lleida —escola mixta molt nombrosa i en l'únic any que varen permetre que el mestre fos un home per poder-nos col·locar: hi vagi estar sis anys), on un mestre ho és tot, fins a Graduades incompletes (com quan vaig arribar aquí), que quasi eren escoles unitàries, amb pocs alumnes, i amb separació de nins i nines.

—Quines innovacions ha hagut durant el seu temps?

—Fa 11 anys, tenguérem a Montuiri una profitosa innovació. La Inspecció ens va encarregar que tinguéssim coeducació, com a model de prova, per a poder implantar-la més envant a altres pobles. Va ser un bon avanç, amb èxit. També em va tocar, en bona part, formar l'actual Col·legi Nacional mixte d'EGB, a base de les altres escoles del poble i alumnes de 5è a 8è de

Lloret. Així va quedar implantada a Montuiri l'Ensenyança General Bàsica que tots coneixem i, precisament aquest curs comença un nou pla: el cicle inicial. Quina diferència! Quan vaig venir creixia l'herba al pati, i ara no hi ha lloc per a jugar tots.

—Quin sistema li pareix a vostè el millor?

—Sense cap dubte, el darrer que s'ha posat en marxa: l'EGB, perquè el professorat actua en equip, i cadascú s'entrega a les seves especialitats o gusts, i així resulta més profitós per a l'alumne quan se li ensenya tot lo programat.

—Vostè creu en la disciplina fèrrea?

—No. Preferesc la persuasió i el tracte cordial; però sempre actuant sobre l'alumne en el moment precís.

—Com educador, quins problemes destacaria avui en dia, a Montuiri?

—Jo diria que els mateixos problemes que hi ha per tot. Per ventura, falten maneres d'omplir el temps lliure.

«Siguem capaços d'escollir el bé, perquè si ho feim així, aquest seria un gran poble»

—En quina època ha trobat més cordialitat i amistat entre els companys de treball?

—No he tingut mai problemes amb els companys mestres. Sempre m'he sentit unit a ells, tant abans com ara. Ni tampoc crec que els altres s'hagin queixat de mi.

—Com veu el fet que a l'escola hi hagi una associació de pares d'alumnes?

—Em sembla molt bé. Puc dir que vaig ajudar a què es fundàs. Segons la nova legislació, no sols pot, sinó que ha de fer lo possible per a col·laborar en el Col·legi, aportant idees i ajudant a la Direcció. Fins i tot pot influir en les decisions, formant part del Consell de Direcció.

—Què és lo que li agrada més poc del seu treball?

—Haver de cridar l'atenció a qualche alumne, o haver d'avisar els seus pares quan hi ha coses que no van bé.

—Què pensa de la societat de Montuiri?

—Per a mi, ha estat com una gran família, en la que em trob, molt content, com un dels seus membres.

—Com se definiria, políticament?

—Respect totes les ideologies, sempre que es respecti els altres.

—Amb què passa el temps lliure, quins són els seus entreteniments?

—Acabada la feina, llegesc un poc, anam a passejar, a passar unes bones estones amb alguns dels molts familiars que tenim, i, si qued a ca meua, m'entreten amb la meua col·lecció de segells.

—S'ha sentit correspost pel poble?

—Per les meves contestacions anteriors ja es veu que sí. I ho agraesc molt.

—D. Melsion, ¿què li diria al poble de Montuiri, si el tingués davant, tot reunit?

—Això sí que és gros! Lo més probable és que m'emocionàs molt, veient aquells que tenc per amics, i sobretot la gran quantitat que ha passat per la meua classe. No sé si em sortirien les paraules. Però, resumidament, els diria:

«Que sigui bo el comportament de tots. Tots sabem escollir entre el bé i el mal. Si guem capaços d'escollir el bé, perquè si ho feim així, aquest seria un gran poble».

D. Melsion, mestre bo i entranyable per a tants de montuirers, rebeu la nostra enhorabona i el nostre agraïment per una tasca tan llarga i eficaç, en bé de la nostra educació.

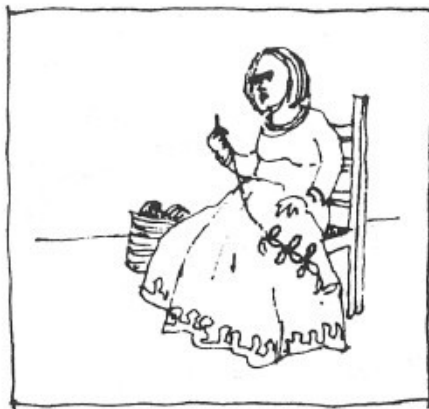
Joan Miralles Julià

ASSEMBLEA DE L'ASSOCIACIÓ DE PARES

El divendres 23 d'octubre es va celebrar la primera assemblea de l'any de l'Associació de Pares. Es va informar de l'estat de comptes, del professor de Dinàmica, de les visites poc profitoses a la Delegada d'Educació i Ciència, i de les classes els vespres per adults. Es va manifestar que els pares ajudaven molt poc en les activitats extraescolars i que havien de posar el cotxe per acompanyar els jugadors, jugadores o corredors perquè —en primer lloc— són fills seus. Hi va haver alguns voluntaris que s'oferiren. Finalment es va renovar la Junta Directiva de la que serà nou element n'Andreu Mairata.

Trist succés

El dimecres 21 d'octubre a les aigües del Molinar ocorria un succés que aborrerà tot el poble. En Pep i En Jaume Gomila Gomila (Gelat), germans, que arribaven de pescar i a punt estaven de tocar terra moriren a causa d'un llamp. En Pep ensenyava a manar cotxe a Montuiri i el seu germà, En Jaume, estava casat i vivia a Ciutat. Desgràcia terrible d'aquests dos montuïers que ens va entristir a tots els seus paisans.

CURS DE COOPERATIVISME

Organitzat per la Unió de Pagesos es va celebrar en el seu local social, els dies 7, 8 i 9 d'octubre, un curs de cooperativisme obert a tota la gent de Mallorca. En Joan Dueñas, enginyer agrònom, va parlar de «Anàlisi de la situació cooperativista actual a Mallorca» i «Alternatives al moviment cooperativista actual a Mallorca». Per altra banda, En Josep Ferrer, misser de UPM, va tractar de «La llei i del Reglament de Cooperatives».

A HAQTIQUERI

...se veu que tothom prega per ell. Hi ha hagut estires i amolles a les reunions preparatòries de la Fira... però, amb tot, s'ha pogut arribar a un final feliç.

...en el darrer Ple de l'Ajuntament, es va fer entrega a tots els regidors d'un grandios protocol de molts de fulls, dels temes de l'orde del dia. No es pogueren llegir tots completament... Però es van ren aprovar.

...en Baltasar Tous serà el pare encarregat d'acompanyar els nins als marathons i carreres populars. El diumenge, 18 d'octubre anaren a Santa Maria i, com sempre, dugueren trofeus i medalles.

...els alumnes de Segona Etapa feren una acampada a Cura, i s'hagueren d'aixecar a les 5 del matí, a causa de la tormenta, tronadissa i llampegada. El mal temps els va fotre l'excursió, a ells i als altres cursos que havien de partir el matí del dia de les Verges.

...hi ha hagut molt de trui amb lo del guarda jurat.

...gràcies a la tècnica del video, s'ha gravat una presentació del treball realitzat a l'Arxiu Municipal... En Biel Bibiloni, de la Facultat de Filosofia i Lletres va captar una entrevista als qui duen a terme la tasca d'ordenació.

...s'ha augmentat el sou al Secretari i als tres empleats fixos de l'Ajuntament.

...ara resulta que ses nines volen reivindicar els «drets de la dona», i s'han posat a fer d'escolanetes a la missa...

LA VEU DEL CARRER

La Cooperativa Artesanal de Montuiri vol estar al dia

Tres responsables acudiren a la fira de València

Els dies 11-14 de setembre, es presentà a València la Fira FIMODA 1981, sobre els vestits primavera-estiu '82.

Tres representants de la Cooperativa Artesanal de Montuiri varen anar a informar-se, i conèixer de prop tota la gamma d'articles de vestir que allà s'oferia. Eren Na Francisca Pocoví, Na Coloma Rigo i Na Magdalena Maiol.

—Quin va ser l'objectiu de la vostra assistència a aquesta mostra?

—Veure els preus, qualitat, roba, etc. per a vestits d'al·lots petits. També per a conèixer la moda que s'espera, per primavera i estiu '82: els models, colors i demés.

—Com serà la moda?

—Predomini dels colors pàl·lids; molts de vestits de fruncit, més bé llargs, com enguany.

—Quina diferència hi ha entre els vostres productes i els de la fira de València?

—La qualitat nostra, tant en teles com en feina és superior. Les seves teles eren barates, i la feina no tenia un bon acabat, i en canvi els preus eren molt parestats.

—Com així no vàreu exposar?

—El motiu principal va ser l'econòmic, ja que l'stand més simple valia 125.000 pts. Va ser una llàstima, perquè pensam que haguéssim venut molt. Així farem un gran esforç per a ésser a Barcelona, el mes de febrer, a la moda d'hivern 82-83.

—Hi ha mercat suficient per a vestits de fruncit?

—Hi havia dos o tres stands dedicats a aquest tipus de teixit. I eren els més visitats. Eren els vestits més cars, ja que es tractava dels més selectes, de luxe, fets a mà.

—Que vos va parèixer la fira?

—Hi havia molta concurrència. La majoria, comerciants, ja que estava enfocada a fabricants i comerciants. És una fira de gran luxe. Els stands estaven molt arreglats i decorats. Hi havia, sobretot, molta roba d'infant, i poca d'home i de dona. També s'hi podia contemplar un apartat de maquinària de confecció. S'hi trobaven allà representants d'Itàlia, França i Espanya.

—En quedàreu satisfetes?

—Ens va agradar, però ens va cansar molt. Puguérem comprovar que l'assistència a esdeveniments com aquest és necessària, però s'ha de menester més d'un dia, ja que nosaltres estàrem de 9 a 12 del matí, mirant damunt damunt, per a poder escollir els stands més interessants per a l'horabaixa. Endemés de veure dues desfilades de models, a les 12 i a les 2.

Que hagi servit aquesta experiència, per tirar endavant amb noves iniciatives per a la vostra Cooperativa.

Tomeu Servera

SA FIRA, EL DIUMENGE 22 DE NOVENBRE

Ample programa d'activitats en el seu entorn

SEGONA MOSTRA D'OVELLES

PREPARACIÓ

Hem de partir de la base que l'ovella, juntament amb els cereals de secà, podria constituir una alternativa per a l'agricultura montuïrera. És per això que la nostra cooperativa intenta en primer lloc de desvetllar la possible inquietud de l'actual pastor o aficionat, organitzant cada any una mostra d'aquest animal.

Enguany, la mostra de l'ovella anirà acompanyada d'un concurs de les tres races predominants en el nostre terme, que són: la «mallorquina», la «manchega» i la «borda» (mallorquina pimentada). Endemés, es donarà un quart trofeu al millor corral d'una altra raça diferent de les anteriors.

Diades culturals

(Ve de la primera pàg.)

Dissabte dia 21, a les 18
Saló, Parroquial

TRUCS I BALDUFES

Espectacle d'animació, a càrrec del grup de teatre Cucorba, on alternen les teresetes (que juguen un paper preponderant) amb els fragments representats per actors. Anècdotes i contes curts, àgils, entrellaçats però independents un de l'altre. Al costat de rondalles tradicionals com «En Toni Mig-dimoni» i els estudiants de sa cova de Sineu hi ha contes actuals, cançons i jocs de participació. Un espectacle que pretén contagiar la festa, el sarau, el joc i l'alegria.

Està dedicat especialment a al·lots de 6 a 12 anys.

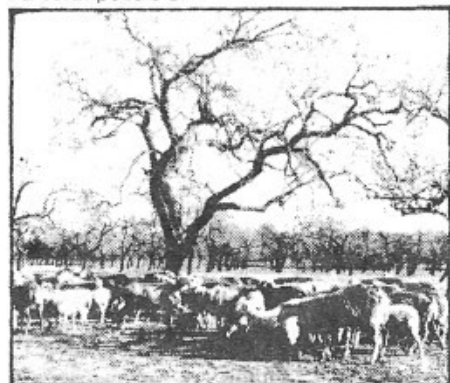
Diumenge 22, dia de Sa Fira, Plaça Major,
a les 18 hores:

TANYS NOVELLS DE SANTA MARIA

L'any 1977 es va crear a Santa Maria una escola de Balls populars mallorquins oberta a tot el poble i a l'any següent, un grup de cinc parelles de balladors i sis músics va començar a cantar i ballar a les festes dels pobles. L'any 1979 participaren a la III Trobada de Balls Mallorquins a Sòller i a partir d'aquest moment es va plantejar la recerca de formes més pures i antigues. El grup interpreta boleros, copeos, jotes i matixes acompanyats de la guitarra, el llaut, les bandúrries, els fobols i diversos instruments de percussió.

En segon lloc, i seguint lo de l'any passat, volem obsequiar als pastors concursants amb un sorteig d'un xot de raça estrangera que, mestaiat amb l'ovella autòctona, pugui donar bons resultats: aquests resultats es noten en l'augment de carn aprofitable, i també amb més quantitat d'animals, ja que aquesta raça aconsegueix de dos a quatre mens per part.

Aquests experiments ja estan fets, però desgraciadament només per grans productors, tant és que els faci el mateix pagès, a fi que pugui comprovar si resulta rendable o no, cosa que fins ara, dins Montuïri, no ha estat possible.

XERRADES SOBRE MILLORES D'ALIMENTACIÓ I SOBRE RACES MESTIADES

Els dies 17, dimarts, i 19, dijous, organitzam unes xerrades sobre sistemes d'alimentació de les ovelles, a través de la conservació de farratges en sitges (silos). Perquè l'alimentació de l'ovella depèn de la farratge i de l'estiuada. Entremig, queda un interval d'uns quants mesos, que l'ovella no té menjar. Llavors, el que s'hauria de fer és aprofitar l'excés de farratge del mes de maig, per als mesos d'octubre-novembre, gener i febrer; i això en les millors condicions de conservació del valor alimentari. Aquests depòsits es diuen d'autoconsum, perquè tot d'una que s'obri la sitja (silo), l'animal ja se'l pugui menjar directament.

La segona xerrada tractarà del millorament de les races, a base dels mestais (o «cruces») partint sempre de lo que tenim, amb els seus avantatges i inconvenients.

D'aquesta manera volem contribuir a donar un to educatiu i pràctic a la Fira, per lo que es refereix a la secció ovella.

TONI RIBAS MOLL
(per la secció ramadera
de la Cooperativa Agrícola)

Després de l'èxit de participació, d'organització i comercial que tingué la Fira aquest any passat, ara torna amb més força el dia 22 de novembre. Gràcies al bon enteniment de les entitats organitzadores, la feta tindrà més activitats programades a rel de les reunions mantingudes per a preparar-la. Esperem que el bon temps acompanyi i puguem gaudir de l'ambient truiós i alegre.

SI NO PLOU, S'ESPERA SUPERAR L'ÈXIT DE L'ANY PASSAT

DE LA COOPERATIVA ARTESANAL

L'èxit obtingut l'any passat amb la secció d'artesanía, ens ha animat a participar a l'organització d'aquesta segona edició.

Ja ens han confirmat l'assistència quasi tots els artesans que vengueren l'any passat i segurament n'hi haurà alguns de nous; un artesà que fa instruments musicals populars mallorquins: ximbombes, ossos, tambors, flabiols i xeremies i una al·lota que fa campanes de cargols i conxes marines.

Noltros pensam treure unes quantes novetats amb vestits de frunzit, bruses brodades, individuals, macramers, etc.

Però trobarem que a més d'artesanes érem també cooperativistes i que a la Fira, que és quan més comunicació tenim amb la gent de Mallorca, haviem de donar testimoni d'aquest fet que compartim cada dia.

Per això hem organitzat, amb l'ajuda de «La Caixa», unes jornades cooperativistes amb l'entusiasme i il·lusió de què la gent de Montuïri vengui i s'enteri i s'interessi pel Moviment Cooperatiu.

Un moviment solidari i antogestionari que voldríem fos comprès i recolzat pel màxim possible de persones, cosa que estam plenament convençudes que serà així quan coneixin els seus principis i funcionament.

Hi haurà dues xerrades, el divendres dia 20 i el dissabte dia 21 a l'Ajuntament, i el diumenge una exposició dels productes de diferents cooperatives de Mallorca.

Res més, sols demanar a tots els montuïrers que ens ajudin amb la seva presència als actes que hem organitzat i que conviden a participar-hi a amics i coneguts.

Que els colors de l'Arc de Sant Martí, que són els de la Cooperació, ens uneixin i ens facin solidaris amb tota la gent que participa de la nostra Fira, que tenguem una festa completa, amb sol i bon temps i que l'èxit coroni l'esforç de tantes persones, desitjam a tots

Molts d'anys i... BONA FIRA
Cooperativa Artesanal de Montuïri

Exposició i concurs de cans eivissencs

¡Qui mos ho havia de dir! Els promotors no sabíem com sortiria l'aventura: Era la primera vegada que es celebrava a Mallorca i Península una exposició dels Cans eivissencs, però... era temps de caça (molts no se n'afluïxien d'unes hores de trescar la garriga i escopetejar qualche conillet); alguns encara creuen les contarelles de què la vacuna fa tornar sords els cans o els lleva ensumada; altres es resisteixen a mostrar els animals, perquè diuen que és darrera els conills on es veu una bona cussa...

Els temors es dissiparen de bon matí. Començaren a arribar cans i més cans. Alguns com en Paco Ruiz, en dugueren una dotzena. Altres empegueïts, del poble, venen que allò s'animava i anaren a cercar els cans. Saludàvem figures conegudes dins el món dels eivissenquers: Manresa, S'Estepoll, etc. Altres bons aficionats vengueren a mirar i asseguraren participar-hi en grams. Els judicis foren molt discutits i protestats en alguns exemplars.

Ha passat un any. Hem de consolidar i fer progressar la Mostra de Cans Eivissencs a Montuïri. Ja l'any passat va causar sensació als medis canins nacionals: La prestigiosa revista «El Mundo del Perro» ens va

dedicar varies pàgines i publicà més endavant un reportatge fotogràfic d'una caça a Son Company amb cans de la vila.

La «Real Sociedad Canina Central de Madrid» va insinuar que veuria amb bons ulls l'organització a Montuïri d'un Concurs vàlid pel Campionat d'Espanya.

Cap aquí van els esforços. El President, Sr. Llofríu, de Canina de Palma fa gestions per aconseguir un títol de Nivell internacional, endemés de responsabilitzar-se de l'Organització.

El nou creat «Club Espanyol del Ca Eivissenc» segurament oferirà la seva experiència i participació. Vendrà els redactors de Revistes canines especialitzades. Aficionats de Catalunya, Madrid i Alacant fan comptes d'assistir-hi i dur la bossa ben plena per si surt l'ocasió de firar un bon animal.

Característiques del Concurs 1981

Recomanam als propietaris venguin amb la vacuna antirràbica per poder participar.

Segons la contestació de Madrid, es farà un concurs entre els eivissencs que tenen
(Segueix a la pàg. 6)

FIRA DE SA PERDIU A MALLORCA

Fa dos anys un grup d'apassionats pel reclam de perdiu vàrem pensar que seria interessant fer una fira exclusivament de perdius, cosa que se va presentar a la Societat de Caçadors. En principi va parèixer un poc estrany; però després d'un petit comentari se varen decidir a fer-la.

La cosa va resultar tan original i agra-dosa que per l'any següent, l'Ajuntament va pensar que es podia organitzar una fira amb el més ample sentit de la paraula. I així és que els brusquers dels reclams han tingut un bon èxit.

L'any passat vengueren convidats de la península i enguany creim que tornaran. Els qui els conegueren varen poder veure que es tractava d'uns senyors amb una gran experiència i preparació damunt el tema dels reclams. I és que, realment, suposa un autèntic art el ser un bon reclamista. Va destacar la importància de la taula rodona pel seus elevats interès i altura. El senyor Sánchez Casas, desplaçat expressament de Madrid, va donar una clara, exacta i perfecta informació de les músiques o veus dels reclams i perquè els empren. Igualment, el senyor Alarcón Molina, arribat des d'Almeria per assistir a la nostra fira, va informar de les moltes passes i escrits que ha fet per defensar el sistema de caça del reclam i que va esser el promotor i president de l'única associació nacional de caçadors de perdiu.

ENGUANY, LA III

Després d'aquests dos anys d'experiència i gran èxit, la Societat de Caçadors de Montuiri organitza el 22 de novembre la «III FIRA DE SA PERDIU A MALLORCA».

La Comissió Organitzadora la prepara amb molt d'entusiasme. El programa serà més o manco el mateix de l'any passat. Dia 21, dissabte a les 9 del vespre, es farà una taula rodona al local de la Societat, bar Ca'n Pellusco, que tractarà sobre la cria i caça de la Perdiu. No podem assegurar exactament els que participaran a la taula, però és probable que vinguin un delegat d'ICONA, un de la Federació Balear de Caça, un representant del GOB, el senyor Sánchez Casas, el senyor Alarcón Molina i el conegut menescal Antoni Tomàs.

Dia 22, diumenge, tindrà lloc l'exposició, concurs i elecció de les millors perdius. Per aquesta elecció, enguany hi haurà una innovació: es faran uns parats per poder demostrar millor els reclams i les seves qualitats. El jurat estarà compost per cinc experts i els trofeus seran els mateixos dels anys passats. Pels Primer i Segon, una perdiu de plata; pel Tercer, una placa gravada. Hi haurà també dos premis locals, acompanyats tots d'un diploma. A l'entrega de trofeus es sortejarà una escopeta de caça i un poll de perdiu.

La Societat organitza, també el dia 22, el corresponent dinar de germanor pels seus socis i simpatitzants.

Esperam que el temps ens ajudi i que poguem gaudir tots junts com ho férem l'any passat.

Aprofitam aquestes retxes per agrair tota la col·laboració que hem tinguda dels socis, propietaris i simpatitzants de Montuiri. Recordam a tots els montuïrers que les portes de la Societat de Caçadors estan obertes per qualsevol consulta, crítica, suggerència o aclaració.

Per la SOCIETAT DE CAÇADORS,
Joan Miralles Julià

Santa Cecília

Dins el programa de la Fira hi figuren el diumenge dia 15 dematí la festa de Santa Cecília, patrona de la Música i la inauguració de la nova Biblioteca Municipal. Aquest punt darrer no estava confirmat a l'hora d'escriure la present nota. Si així fos, hi assistiria Francesc Conrado de Villalonga, Conseller de Cultura del C. General Interinsular.

MOSTRA DE MAQUINARIA AGRÍCOLA I DE COTXES

Igualment que l'any passat, hi haurà mostra de cotxes organitzada per En Francesc Ferrer Miralles i exposició de maquinària agrícola coordinada pel, també mecànic, Rafel Miralles Sastre.

DOS TORNEJOS DE BALONMANO

Amb motiu de Sa Fira 81 s'han organitzat dos tornejos de balonmano a les categories benjamin masculina i juvenil femenina.

El grup benjamin estarà format per Montuiri Tercer, Montuiri Quart, Son Sardina i Santa Maria. El dissabte 14, a l'horabaixa, faran les eliminatòries prèvies i el diumenge 15, horabaixa, les finals.

Montuiri, Gels i Serralta integraran la categoria juvenil femenina, jugant també el dissabte i diumenge horabaixa, després dels petits.

PRESSUPOST DE LA FIRA

El d'enguany superarà les 293.000 pessetes de despeses del passat. Hi ha pressupostats uns gastos de 355.000 pessetes, repartides de la següent manera:

Cooperativa Agrícola, 130.000 pessetes.

Societat de Caçadors, 75.000 .

Cans Eivissencs, 20.000 de despeses generals i unes 15.000 en trofeus.

Organització, 100.000.

Dos tornejos de balonmano, 15.000.

Se compta en aquest moment amb 332.000 pessetes. D'elles 50.000 venen de la Càmera Agrària; 154.000 de la Conselleria d'Agricultura; 68.000 de col·laboracions locals i 60.000 de l'Ajuntament.

(Continuació)

papers, es a dir, inscrits als Registres de Races canines (R.R.C.) o al L.O.E. (Llibre dels orígens).

Per als cans sense «Document d'identitat canina» es farà una exposició i allà mateix es podran treure els papers (detall que vos recomanem perquè el ca guanya en categoria).

El gran alicient d'enguany és que els cans que siguin jutjats com «EXCEL·LENT» demostraran lo que saben fer. ¡Aquí veurem si els plantosos saben caçar! El diumenge següent ens trobarem a la possessió de s'Avall, amb conills a rompre, on els primers de cada grup seran amollats amb un delegat que farà la classificació: per un cap, amollarem els llisos, per altre els cer-ruts i per un altre vent els joves d'un i altre pèl. ¡I ja ho veurem qui aglapiarà millor, qui estirarà més fort i qui en portarà millor i més!

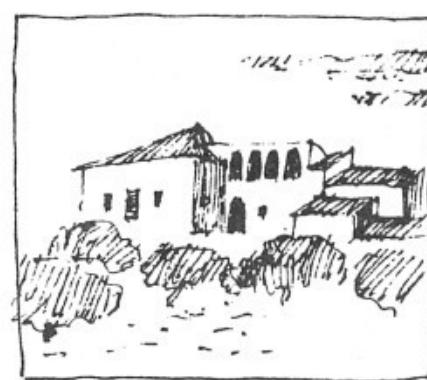
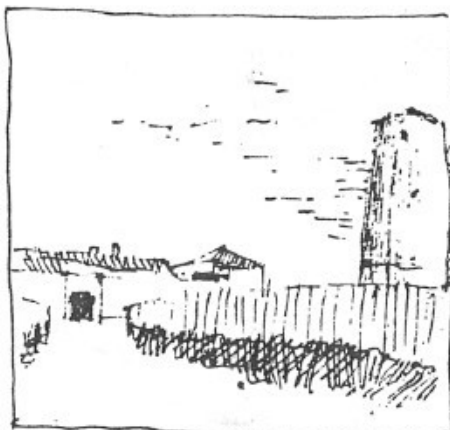
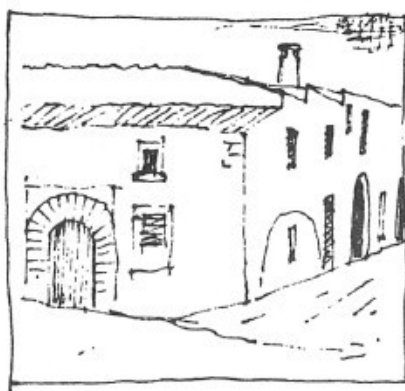
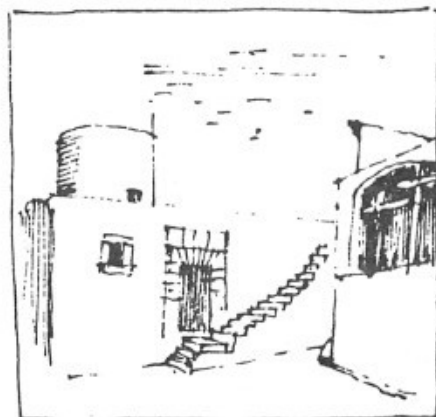
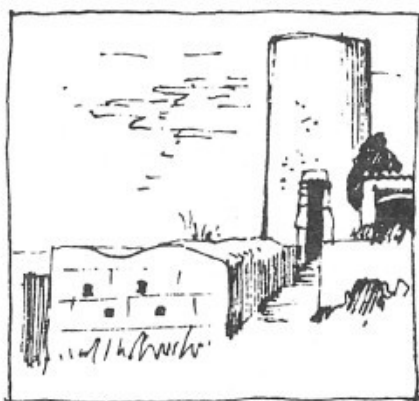
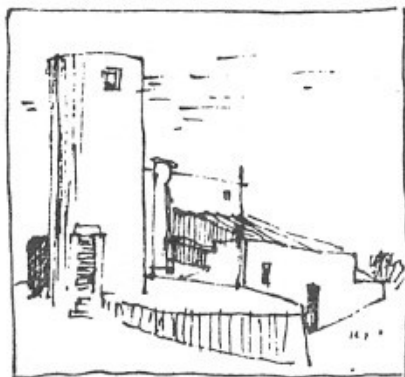
A part d'un petit obsequi a tots els participants hi haurà trofeus i medalles pels primers de cada grup i categoria (llisos i cer-ruts, classe oberta, joves i cussons) i també pels millors cans locals classificats.

Dia 22, a les 9 vos esperam al Dau. ¡Que no falti ca o cussa de Montuiri! ¡Convidau els amics! Caçadors, aficionats o criadors de tota Mallorca: veniu a mostrar-nos aquestes meravelles dels que sempre parlau. ¡Que guanyin els més fins i curros i que demostrin després lo que saben fer a la cacera!

¡Gràcies anticipades per la vostra participació!

Joan Mora Oliver

LA NOSTRA ARQUITECTURA RURAL

Amb motiu de la fira d'enguany, el dibuixant Gabriel Bonnin va realitzar diferents apunts de les més significatives mostres d'arquitectura antiga del nostre poble, entre

les que hi figuren les que ara reproduïm, confiant que siguin de la satisfacció dels nostres lectors, ja que la majoria reconeixeran els seus emplaçaments.

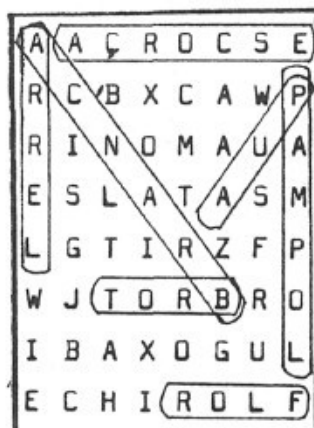
REFRANYS

SOBRE LA RIQUESA I POBRESA

- Grossa casa, bona brasa.
- Qui no en té, no en gasta.
- Per massa pa no hi ha mal any.
- De poc pa no poden fer moltes sopes.
- L'abundància mata la fam.
- En cal tirar d'on n'hi ha.
- Qui deu i paga, s'enriqueix.
- Tot el que llueix no és or.
- Béns del comú no són de ningú.
- Béns de pagès, béns de no res.
- Borsa buida fa mal so.
- On no hi ha sang, no s'hi fan botifarres.
- Qui no té butxaca, tota cosa li escapa.

Solucions al passatemps d'Octubre.

Sopa de lletres:

ENDEVINALLES

Tothom em diu que sóc mona
i això que grogueta estic,
i de ma sang s'aprofiten
la gent, per certs requisits.

No té res, però li agrada
tenir tot el que no és seu,
és enginyós, llest, molt hàbil,
i s'amaga si algú el veu.

Té espines i no és bacallà,
porta corona i no és capellà;
tonto serà qui no ho endevinarà.

JOVES DE MONTUÏRI A UNA TROBADA A SON FE

Quatre joves i al·lotes de Montuïri han participat, juntament amb una cinquantena d'altres joves de distints pobles de Mallorca, a una Trobada del Moviment de «Joves cristians de pobles i comarques». Era la primera convocatòria d'aquest curs, a fi de donar nova empena als equips que reflexionen sobre la fe i la vida, i que se senten entroncats amb altres grups en una xerxa que comunica vitalitat, i que ajuda a mantenir l'esperit crític amb la força de l'evangeli.

LA CELEBRACIÓ DEL DOMUND

El diumenge, 18 d'octubre, tots els creients del món celebràvem el «Dia mundial de la propagació de la fe». Ja no es tracta de parlar de «xinets» o «negrets», sinó de tota la problemàtica difícil i injusta del Tercer Món que rep l'evangeli i ens evangelitza a tots.

La col·lecta pels programes de promoció humana i d'educació en la fe, va pujar a Montuïri 43.392 pts. (nou mil pessetes més que l'any passat).

TOTS SANTS

Enguany la festa de Tots-Sants s'ha escaigut en diumenge, i això ha fet possible celebrar-la amb més participació. Precisament, el mateix dia 1, horabaixa, teníem una Eucaristia al cementiri en recordança de la fe i de l'esperit de treball que ens deixaren els nostres avantpassats.

ESCOLA DE PARES, CADA DILLUNS

Cada dilluns, a les 9'15 del vespre, a la Rectoria, anam seguint amb un grup de matrimonis joves les orientacions de pedagogia i psicologia de l'«Escola de pares», que ofereix Ràdio Popular. Després de l'emissió, seguida amb les fitxes a la mà, s'organitza un diàleg molt profitós entorn al tema i d'acord a les experiències dels assistents.

REUNIONS PER A JOVES DE 17 ANYS, ELS DIVENDRES

A partir del divendres, 30 d'octubre, començam unes xerrades per als joves i al·lotes nascuts l'any 1964, i que l'any passat no pogueren participar en la catequesi. Esperam que la crida hagi donat fruit, i segueixi l'assistència constant els altres divendres. A la Rectoria, a les 9 del vespre.

MISSA FAMILIAR, DISSABTE DIA 7 DE NOVEMBRE

A les 9 del vespre, seguim amb una Eucaristia mensual, en un ambient familiar, reposat i de diàleg.

Depòsit Legal P.M. 133-1958

QUI TENGUI ORELLES PER ESCOLTAR,

QUE ESCOLTI

¿Com ens podem atrevir a combregar amb Crist, si només col·loquem els dobbers en negocis que donen el cent per ú, o només invertim en joies improductives?

¿Es poden anomenar cristians aquells qui, en una situació com l'actual, acumulen càrrecs per a doblar els seus ingressos?

¿Qui ha dit que els diners de les institucions públiques no són de ningú, i que malgastar-los o utilitzar-los en benefici propi no és un pecat greu?

¿Com pot un creient defensar els interessos de grups i cossos privilegiats, per damunt del bé comú i de la necessitat d'estalvi social?

Avui en dia, fins i tot un lloc de treball mig pagat resulta un privilegi, que ens obliga a pensar en els qui no el tenen o el poden perdre.

¿Es pot dormir tranquil després de treure bon negoci de la necessitat de l'altre, col·laborant en quebres simulades i fraudulentos, o apujant els preus de les mercaderies guardades llarg temps?

Rafel Torija, bisbe de Ciudad Real

MOVIMENT PARROQUIAL

NOU CRISTIA

Dia 28 de setembre.—Joan Mateu Sampol, fill d'En Gabriel «Rei» i de Na Jerònia «Sampol».

NOVES FAMÍLIES

Dia 19 de setembre.—Miquel Oliver Jaume «d'Algaïda» amb Antònia Gallard Garau.

Dia 11 d'octubre.—Rafel Barceló Barceló amb Catalina Oliver Riera, naturals de Porreres.

Dia 17 d'octubre.—Antoni Martorell Nicolau «Roqueta» amb Caterina Sampol Maiol, «Sampol».

ELS NOSTRES DIFUNTS

Dia 14 d'octubre.—Bartomeu Vidal Vidal, vidu, de 78 anys, a. «de Son Llevó».

Dia 15 d'octubre.—Rafel Mulet Bauzá, casat, de 87 anys, a. «Ca'n Carlos».

PLUVIÒMETRE

SETEMBRE

dia 22	2 lts.
dia 23	31'5 lts.
dia 26	3'5 lts.
dia 27	10'3 lts.

44'3 lts.

De dia 1 a dia 15 d'octubre no va ploure.

25 ANYS ENRERA

Novembre 1956

Tres al·lotes joves de Montuïri ingresen aquest mes al noviciat: dia 8, Coloma Garau Pocoví, al de les Trinitàries; dia 21, Sebastiana Sampol Cerdà, al de les «Hermanitas de los Pobres» de Barcelona, i dia 30, Joana Lladó Miralles, al de les Concepcionistes.